

животътъ ви да костува, Божественото тръбва да се реализира. Който веднъжъ само е спрѣлъ или ограничилъ Божественото въ себе си, той винаги е съжалявалъ. Нѣма пострашно нѣщо за човѣка отъ това, да спре хода на Божественото начало въ себе си. Когато такава душа замине за онзи свѣтъ и разбере, какво е направила, тя започва горчиво да съжалява и пожелава отново да се върне на земята, да изправи погрѣшката си. Всѣко нереализирано Божествено желание остава празнина въ човѣка. Това състояние може да го доведе до известно умопомрачаване. И наистина, всѣки човѣкъ, който се е усъмнилъ въ Бога, или който се е опиталъ да противодействува на Божественото начало въ себе си, той е завършилъ съ полудяване. Това сѫ опитали мнозина. Ползвайте се отъ опитността на тия хора. Всѣко съмнение е губене основа, почва въ живота, губене на опорна точка. Пазете се отъ съмнения, за да не губите правата насока въ живота си. Мислете всѣкога право. Отправяйте мисълъта си нагоре, къмъ центъра С и отъ нищо не се беспокойте. — Ама еди-кой си ме обиди. Той е виновенъ, за да се отклоня отъ пжтя си. — Не, никой човѣкъ на земята не може да бѫде сто на сто виновенъ. Всѣкога търсете въ себе си вина 50% и въ ближния си 50%. Припишете ли всичката вина на него, въпросътъ ще остане неразрешенъ. Въпроситѣ могатъ да се решаватъ при положение, щото всѣки човѣкъ за всички